

Ramstad, har du tatt alt for mye Møllers tran?

Formålet med artikkelen «Tidleg mislukka implantatbehandling» i januarnummeret av Tannlege-tidende var: «å presentere kunnskap om tidleg mislukka implantatbehandling, diskutera årsaks mekanismer og visa døme på eit behandlingsalternativ». Artikkelen har utløst Tore Ramstads faglige vrede hele tre ganger – ikke primært på det temaet som er definert som dens formål, men på vurderinger og behandling foretatt før kasus ble overført til forfatterne, så her er nok Ramstad kommet i skade for å rette baker for smed.

Hovedkritikken i hans første kommentar var at det ble utført implantatprotetikkk på en tann som ut fra vanlige faglige kriterier heller burde erstattes ved hjelp av en konvensjonell tannforankret bro. Denne oppfatning er helt i samsvar med det artikkelforfatterne selv skriver i diskusjonen. Så skulle man tro at «dett var dett», men nei, Ramstad velger helt feilaktig å se artikkelen som: «et innlegg i en viktig diskusjon: implantat vs. konvensjonell behandling», og antyder at forfatterne gjør seg til talsmenn for at implantat-

forankret protetikkk skulle representere regelen og tannforankret protetikkk unntaket.

Misforståelsen synes å være betinget av et sitat fra to referanseartikler som sier: «alternative prosthetic treatments to oral implants should sometimes be reconsidered in the presence of local or systematic factors». Sitatet tolkes som fanden leser bibelen. Det kan vel like gjerne bety at selv i tilfeller der implantatprotetikkk etter vanlig oppfatning er det mest naturlige behandlingsvalg (f.eks. der potensielle ankertenner er betydelig kompromitterte og med tvil som langtidsprognose), kan det likevel være aktuelt å velge tannforankring av restaureringen dersom det forekommer lokale eller systematiske faktorer som i en totalvurdering gjør sistnevnte behandling mindre egnet.

Ikke nok med at Ramstad i sin kommentar I på feil grunnlag tillegger Odontologisk Universitetsklinikk i Bergen holdninger og oppfatninger den ikke har; i sin kommentar II går han på samme grunnlag betydelig videre og antyder at: «leserne kan komme til å stille spørsmål ved «påliteligheten av

Universitetet i Bergen (UIB) og Den norske tannlegeforenings Tidende som kilde til kunnskap og veiledning!»! Det er slike grove og ufunderte uttalelser som gjør det naturlig å stille spørsmålet: Har du tatt alt for mye Møllers tran Tore?

Ramstad selv skriver i kommentar I: «De synspunkter som fremsettes i denne kommentaren bygger alene på min tolkning av de opplysninger som gis i artikkelen, uten kontakt med pasienten. Nødvendige forbehold bør tas på dette grunnlag». Ja nettopp! Kan det utelukkes at pasientens sterke ønske har vært utslagsgivende? Artikkelforfatterne skriver eksplisitt at pasienten var med på så vel det opprinnelige som det endelige behandlingsopplegget. Og har vi ikke en lovmessig plikt på oss å ta hensyn til dette så lenge ønsket ikke er direkte faglig uforsvarlig?

Uansett, artikkelforfattere har rett til bli bedømt på det de selv foretar seg – ikke på vurderinger og behandlinger andre har foretatt.

*Einar Berg
Einar.Berg@odont.uib.no*